

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-343/06 Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland BV przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland Nederland Verkoopmaatschappij BV

(Sprawa C-585/12 P)

(2013/C 55/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland BV (przedstawiciele: O.W. Brouwer, W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, P. D. van den Berg, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wskazanych w odwołaniu punktów wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie i stwierdzenie nieważności spornej decyzji, albo obniżenie kwoty grzywny zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu, albo — ewentualnie — odesłanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania zgodnie z treścią wyroku Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty. W zaskarżonym wyroku Sąd częściowo oddalił przedstawione przez wnoszących odwołanie żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 WE (sprawa COMP/F/38.456 — asfalt).

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że w spornej decyzji wykazano w wymagany prawem sposób, że to samo przedsiębiorstwo popełniło szereg naruszeń. Ponadto Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że spełnione zostało kryterium określone w wyroku w sprawie T-203/01 Michelin. Wreszcie Sąd naruszył prawo, przeliczając na wnoszących odwołania ciężar dowodu.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący twierdzą, że Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że Komisja Europejska była uprawniona do uwzględnienia przy obliczaniu grzywny sprzedaży produktu

Mexphalte C. Sąd dopuścił się także uchybienia proceduralnego polegającego na tym, że nie odniósł się do określonych argumentów przedstawionych przez wnoszących odwołanie. Ponadto Sąd nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, rezygnując z odniesienia się do braku spójności wynikającego z faktu, że bitumen przemysłowy został wyłączony z kalkulacji grzywny. Sąd przeinaczył także znaczenie istotnego dowodu, opierając się na niedokładnej lekturze kluczowego dokumentu, z którego wyciągnął dotyczący produktu Mexphalte C wniosek, którego oczywiście nie można było wyprowadzić z owego dokumentu. Ponadto Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, dokonując kontroli wysokości grzywny w ramach korzystania z nieograniczonego prawa do orzekania. Sąd dopuścił się wreszcie uchybienia proceduralnego i naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu przez to, że nie zbadał, czy Komisja Europejska naruszyła zasadę równego traktowania, uwzględniając w ramach nałożonej na wnoszących odwołanie grzywny sprzedaż produktu Mexphalte C.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-569/10 Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 grudnia 2012 r. przez Bimbo, SA

(Sprawa C-591/12 P)

(2013/C 55/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bimbo, SA (przedstawiciele: adwokat C. Prat i R. Ciullo, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Pannico SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 10 października 2012 r. w sprawie T-569/10;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2010 r. (sprawa R 838/2009-4) ze względu na naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 (1);
- obciążenie drugiej strony postępowania jego kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi jeden tylko zarzut dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.